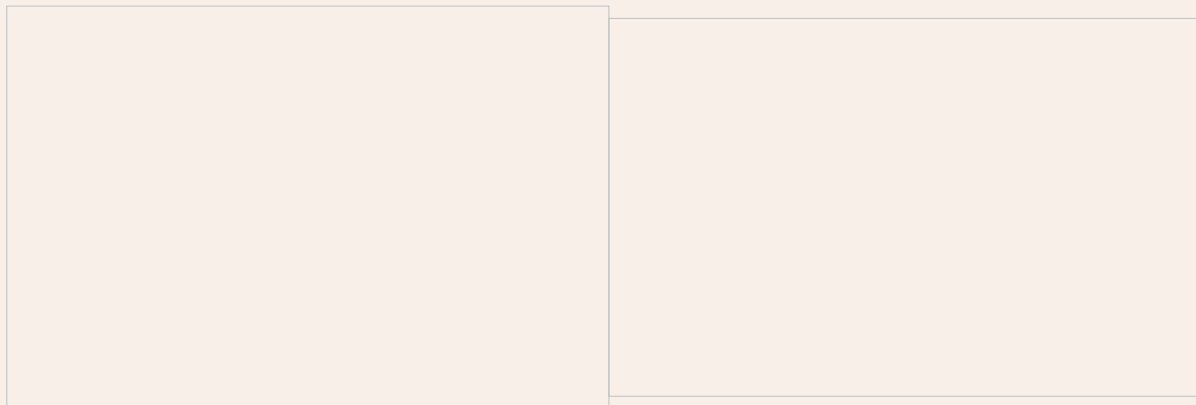
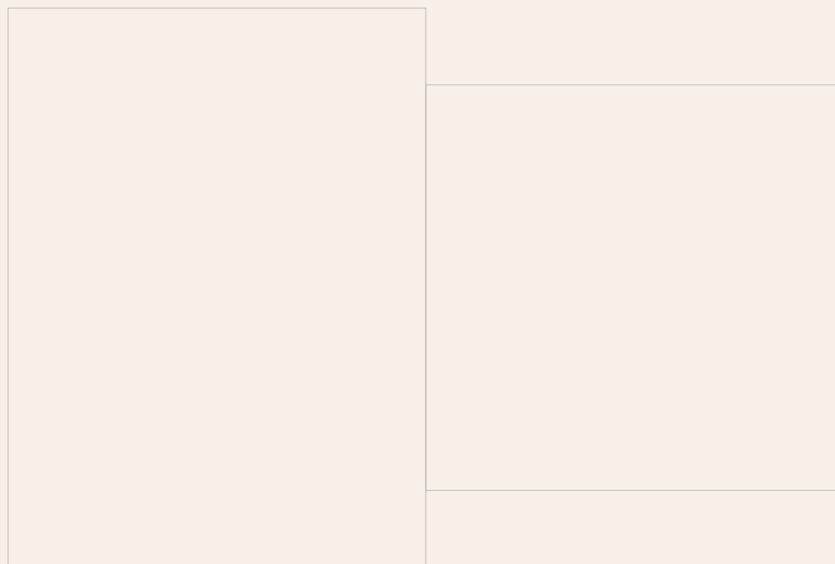

[Obsah čísla](#)

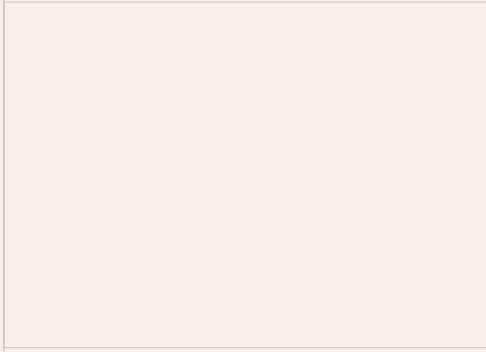
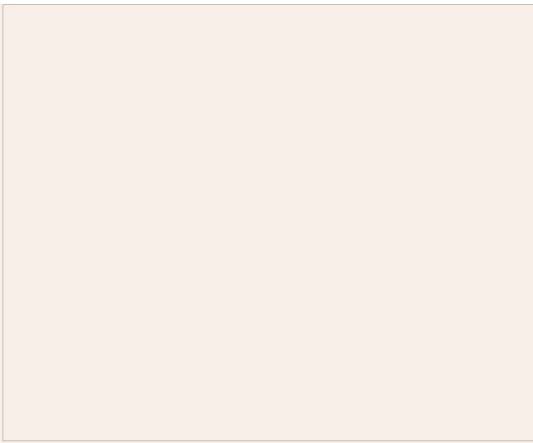
Návštěvníky skautského tábora

Patnáct dní z letošního července prožívalo u obce Trkov na Sedlčansku pětadvacet skautek z 84. skautského střediska v Kyjích. Místo pro táboření jako stvořené: v zákrutu potoka stíněného vzrostlými stromy je prostorná rovná louka v dolíčku pod zalesněným vrškem. Nedaleko rybník ke koupání. Vůdce střediska Karel Pospíšil-Rikitan tu postavil tábor již jedenáctou sezonu. Louka nebyla letos jako obvykle posečená, ale jinak je vše, jak má být - brána, stožár s vlajkou, stany s podsadami a lehátky na spaní, velké vojenské stany pro zázemí, polní kuchyně, krytá jídelna, soušky z přilehlého státního lesa na zátop, ohniště pro oheň zahajovací, slibový a závěrečný, umývárka s přívodem teplé vody. To vše v zákoutí skrytém před okolním světem, božské ticho, romantika, která však není u skatů spojená s lenošením a nicneděláním. Od budičky v 7.30 až po večerku ve 22 hodin jsou skautky vedeny k rozmanité činnosti, boduje se pořádek ve stanech, přes noc se střídají na hlídce. Jezdí na výlety, v den našeho setkání byly oblečeny do úborů k táborové hře nazvané Rok na vsi. Oceňujeme hned po příjezdu pohostinnost hostitelů, když si pochutnáváme na pozdním obědu, připraveném paní Pospíšilovou.

Dosud vrčící Hasina ulehá vedle nás na zem, už si na přítomnost cizinců zvykla. Není žádná mladice, je to jedenáctiletá psí dáma. Rikitanovi za ty roky už ani nepřijde, že je na táboře stále jediný mužský, který má za všechno obrovskou odpovědnost, včetně bezpečnosti. V okolí jsou další tábory, a co kdyby někoho napadlo provést neohlášený noční přepad. Zatím se za jedenáct let nic vážného nepříhodovalo kromě menších poranění. Dříve trval tábor 22 dní, což si dnes kvůli volnu od zaměstnavatele nemůže dovolit. S vedením, které vyžaduje nejen odpovědnost, ale především zápal pro dobrou věc, již je nutné zdarma mnohé obětovat, mu kromě manželky vydatně pomáhá také dcera. Je už dospělá, na vdávání, takže není jisté, zda se letním táborům bude moci v dalších letech věnovat. Povídáme si i o tom, jak patrný je rozdíl mezi mládeží dříve a dnes. "Když třeba zavolám: bonbony!, to se holky hned objeví, když jde ale o práci, tak se žádná dobrovolně nehlásí," konstatuje realitu dneška vedoucí tábora. Zástupce starosty Jaroslav Jiroušek, s nímž jsem se na tábor vypravil, souhlasně přitaká, o náročnosti výchovy mládeže ví své, neboť ve školství působil 40 let. "Vy jste boží člověk," říká Karlu Pospíšilovi, a to je natolik pravdivé, že k tomu nemám co dodat.

text a foto: Jaroslav Šmíd